

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 264: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. og straffeloven. (Skærpelse af strafniveauet for ulovlig beskæftigelse af udlændinge, Danmarks indtræden i det praktiske Schengensamarbejde, præcisering af Udlændingestyrelsens og politiets underholdsforpligtelse m.v.).

Af indenrigsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 30/3 2000).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Det forslag, vi har til behandling her, repræsenterer lidt af – skal vi sige – en blandet landhandel i form af en række større og mindre ændringer, der i forskellig anledning er blevet behov for at foretage i udlændingeloven.

Blandt andet kan nævnes en række ændringer som følge af Danmarks indtræden i det praktiske Schengensamarbejde. Det kræver en justering af den nordiske paskontroloverenskomst, ligesom det foreslås at åbne for køretøjskontrol så vel i grænsebaglandet som inde i landet med det formål fortsat effektivt at kunne bekæmpe menneskesmugling og illegal indvandring.

Forslaget betyder også en fornuftig præcisering af Udlændingestyrelsens og politiets underholdsforpligtelser også over for asylansøgere i udsendelsesfasen. Og så er der en række andre ting.

Men den store og helt væsentlige del af dette forslag er, at vi nu får en seriøs og en effektiv indsats mod ulovlig beskæftigelse af udenlandsk arbejdskraft. I hvor stort omfang arbejdsgivere beskæftiger udenlandsk arbejdskraft ulovligt er selvsagt vanskeligt at bedømme meget nøje, da det jo sker i et gråt eller et sort marked.

Men der er næppe tvivl om, at det især i visse brancher er en ganske udbredt praksis, og det er en trafik, der er fuldstændig uacceptabel. Arbejdstagerne opholder sig her underbetalte, uden rettigheder og ofte med elendige boligforhold, og arbejdsgiverne snyder på lønningerne, på skat og på moms til stor skade for herboende

arbejdstagere og til stor skade for det danske samfund.

Takket være en ihærdig indsats ikke mindst fra fagbevægelsen er problemet kommet ordentligt frem i lyset, og det er jo også blevet meget klart, at den hidtidige indsats har været helt utilstrækkelig.

En bøde på 600 kr. pr. ulovlig beskæftiget for den første måned og 250 kr. for de følgende måneder virker næppe afskrækkende på nogen som helst, og da konfiskation af en eventuel fortjeneste stort set ikke finder sted, må man desværre konstatere, at i hvert fald for folk uden sarte fornemmelser og samfundsforståelse har det faktisk været en lukrativ og stort set risikofri forretning at holde sådanne folk beskæftiget.

Det er derfor med overordentlig stor tilfredshed, at vi i Socialdemokratiet giver vores støtte til den skærpelse, som her er foreslået. En fordobling af strafferammen fra ½ til 1 år, og hvad der i virkeligheden er nok så vigtigt, en meget, meget væsentlig forhøjelse af bødeniveauet, så det som udgangspunkt minimum skal være kr. 10.000 pr. måned, og som sædvane skal der ske en konfiskation af en eventuel fortjeneste ved lovovertrædelsen.

Det regelsæt vil, som det også fremgår af nogle af høringssvarene, være et godt instrument til at komme disse ulovligheder til livs, og vi kan derfor helhjertet støtte det.

Svend Erik Hovmand (V):

Da Venstres ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på Venstres vegne fremføre følgende:

Lovforslagets indhold er efter vores opfattelse en række ændringer, der er en konsekvens af Schengensamarbejdet, og vi kan støtte disse ændringer. Vi finder det helt nødvendigt, at politiet får mulighed for at standse køretøjer inde i landet med henblik på at kontrollere, om et køretøj transporterer udlændinge, der er indrejst ulovligt i Danmark. Det synes vi er helt o.k.

Vi har i Venstre længe været meget optaget af, at beskæftigelsen af illegal udenlandsk arbejdskraft straffes strengere, og vi kan støtte ministerens forslag på dette område. Men, men, men, der er et lille men.

Der er en bestemmelse, som Venstre under ingen omstændigheder kan støtte i det her lovforslag. Vi kan ikke støtte, at der indsættes en ekspropriationsbestemmelse i udlændingeloven. Vi er principielt imod en sådan tvangsafståelse, hvad enten det går ud over kommuner

eller private, og vi frygter endvidere, at en sådan bestemmelse vil forværre forholdene for udlændinge og få modstanden mod tilstedeværelsen af udlændinge til at vokse. Det har faktisk en meget uheldig virkning. Skal der afstås ejendom med det formål at huse asylsøgere, så må den afstås frivilligt i stedet for ved ekspropriation. Ekspropriationsbestemmelsen skal altså ganske enkelt ud af lovforslaget, hvis vi overhovedet skal tænke på at støtte denne lov.

Ministeren kan så anføre, at vi i Venstre i Kosovoloven var med til at give denne ekspropriationsmulighed. Hertil er kun at sige, at denne mulighed blev givet i en helt speciel nødsituation, hvor Venstre var enig med regeringen i, at vi skulle hjælpe i en helt særlig situation, som dengang forelå. Men vi kan altså ikke stemme for forslaget i dets nuværende form, men får vi pillet det ud, så er vi rimelig positive.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nu kan jeg forstå, at Venstres ordfører ikke kan være til stede, men jeg vil dog alligevel stille et lille spørgsmål til Venstre, så kan hr. Svend Erik Hovmand selv vurdere, om han vil svare på det eller kan svare på det.

Vi har jo i Dansk Folkeparti bemærket, at Venstre i lighed med De Konservative har været kraftige modstandere af den del af lovforslaget, der går ud på, at man skal kunne ekspropriere boliger, og vi har også lagt mærke til, at Venstre i sit ugebrev fra Christiansborg meget heftigt kritiserer den her ekspropriation.

På den baggrund vil jeg godt spørge Venstre, om Venstre vil være med til, når der nu er tale om ekspropriation, at indsamle underskrifter, hvis regeringen fastholder lovforslaget, således at lovforslaget kan blive udsat til efter næste folketingsvalg. En opbakning fra Venstre og De Konservative til det initiativ, som Dansk Folkeparti i givet fald vil tage, ville være nok til, at sagen kan udsættes.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Se, hvis Dansk Folkepartis ordfører havde overværet den seneste debat, vi netop har haft her i Tinget, så ville han vide, at jeg benyttede den debat til at sige, at nu har vi fået en ny indenrigsminister, som varsler en ny tid. Det er i hvert fald det håb, vi har i Venstre.

Vi har også det håb, når det drejer sig om spørgsmålet om ekspropriationsbestemmelser. Vi går ud fra, at den nye indenrigsminister tænker anderledes, og vi går ud fra, at den situation, som her beskrives, overhovedet ikke opstår.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen det fromme ønske deler vi da helt sikkert i Dansk Folkeparti, og sådan som ministeren sidder sød og glad nede på sin plads, så ser alt jo ud til at blive opfyldt, som hr. Svend Erik Hovmand har sagt det. Og hvis det er sådan, at det virkelig er tilfældet, så har vi jo overhovedet ikke nogen problemer. Men jeg vil dog alligevel – når nu forslaget er fremsat i Folketinget, og det er jo trods alt så ministerens holdning, der kommer til udtryk her – på den baggrund spørge hr. Svend Erik Hovmand: Hvis nu det viser sig, at vores fælles fromme ønske ikke går i opfyldelse, vil Venstre så i det tilfælde være med til at bakke op om, at man naturligvis ikke kan ekspropriere boliger i et dansk samfund i år 2000? Det står jo ligefrem i grundloven, at den accept kan man ikke tillade. Derfor vil jeg godt bede Venstre lige uddybe: Hvis nu vores fromme ønske ikke går i opfyldelse, vil Venstre så være med til at blokere, sådan at lovforslaget først kan behandles efter folketingsvalget?

Helge Adam Møller (KF):

Det er jo et meget, meget usædvanligt lovforslag, vi her har til behandling, for i virkeligheden er det jo ikke et lovforslag. Jeg kan forstå på ministeren og ministerens udtalelse til adskillige aviser i sidste uge, at det alene er et oplæg til diskussion, eller som ministeren siger i Berlingske Tidende: Det er et debatoplæg. Og lad os så diskutere dette debatoplæg.

Jeg vil godt starte med at sige, at det meste af debatoplægget kan Det Konservative Folkeparti tilslutte sig, ikke bare nødtvungent, men af fuldt og helt hjerte. Vi synes, det er ret og rimeligt, at arbejdsgivere, som bevidst og systematisk beskæftiger udlændinge ulovligt, selvfølgelig får nogle hårdere og strammere og skærpede sanktioner i forhold til den ganske milde praksis, der er i øjeblikket.

Vi synes, det er helt rigtigt, at vi på det område hæver strafferammen fra 6 måneder til 1 år. Vi synes, det er helt rigtigt, at den eventuelle økonomiske fortjeneste, man har haft – ud over den straf, man får – selvfølgelig konfiske-

res, altså det, som man har tjent ved en ulovlig handling. Det er såmænd et grundsynspunkt, vi har over for alle, der begår ulovligheder, at det aldrig skal kunne betale sig. Tværtimod. Så det kan vi støtte fuldt og helt.

Vi kan også støtte de nye beføjelser, der lægges op til, at politiet får i forbindelse med indgåelsen af Schengenaftalen. For at der kan gennemføres den fornødne kontrol, er det nødvendigt, at udlændinge ikke illegalt passerer grænsen og tager illegalt og ulovligt ophold i Danmark. Så det synes vi også er rigtigt.

Men så kommer vi jo til det med ekspropriationerne af eventuelt privat og offentlig ejendom til fordel for flygtningelandsbyer og tilsvarende. Der synes jeg – og det er vel her, debatoplægget og oplægget til diskussion kommer ind i det – at jeg godt vil melde helt klart, at hvis ikke ministeren tager det ud af lovforslaget, så stemmer Det Konservative Folkeparti imod lovforslaget, uanset alle de øvrige gode ting. Vi synes også, det er inderlig overflødigt.

Jeg synes i virkeligheden, ministeren måske skulle følge det, ministeren selv har udtalt i dagene efter, at lovforslaget var offentliggjort. Ministeren siger i Berlingske Tidende den 6. april, og det er jo ikke så lang tid siden, for det er i år, jeg taler om: »Samtidig vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er en rigtig dårlig løsning at ty til ekspropriationer«. Det er jeg enig i.

Så har ministeren et debatoplæg, som er offentliggjort i Berlingske Tidende mandag den 10. april. Og det er stadig væk i år 2000. Der slutter ministeren sin artikel med at skrive: »Jeg er bestemt ikke tilhænger af at gribe ind i det kommunale selvstyre«.

Jamen når ministeren bestemt ikke er det, og ministeren bestemt ikke synes, at det er rigtigt med ekspropriation, og at det er en dårlig løsning, jamen så drop det dog, vil jeg sige til ministeren, for så kan vi få lovforslaget igennem i løbet af 14 dage, og så støtter vi det med glæde. Men ellers stemmer vi nej.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Min bemærkning går til den konservative ordfører, men kunne sådan set også have bud til Venstres. Der står på side 13 i bemærkningerne til lovforslaget, at bestemmelse om ekspropriationer og fritagelse for plantilladelser findes i § 8 i Kosovonødloven, nr. 251 af den 28. april 1999. Så vidt jeg er orienteret, så stemte både De

Konservative og Venstre for den tilsvarende bestemmelse dengang.

Hr. Hovmand var vist lidt fåget inde på, at der var andre omstændigheder, men han redogjorde ikke for, hvordan omstændighederne adskilte sig fra de nugældende. Og jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad der er sket i mellemtiden.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jamen det spørgsmål skal hr. Arne Melchior ikke have utak for, for det er jo relevant og et rimeligt og rigtigt spørgsmål at stille. Men den lov, hr. Arne Melchior nævnte, hed jo netop og var en nødlov. Det var en lov, vi vedtog meget hurtigt med et stort flertal her i Folketinget: Centrum-Demokraterne, De Konservative, Venstre, regeringen og andre, fordi der opstod en nødsituation, hvor Milosevic og hans tropper fordrev mennesker fra Kosovo.

De flygtede ikke alene i titusindtal, men i hundredtusindtal, og et stort flertal her i Danmark besluttede, at her skulle vi pludselig modtage adskillige tusinder, og det havde vi ikke kapacitet til, fordi de strømmede til, og derfor måtte vi vedtage en særlig lov, som hed en nødlov, som gjaldt i et helt særligt, begrænset tidsrum for en særlig gruppe af mennesker. Derfor indsatte vi denne bestemmelse.

Jeg kan garantere hr. Arne Melchior, at det vil vi også gøre i fremtiden, hvis der kommer en anden tilsvarende nødlov. Hvis en eller anden gal mand i Rusland angriber de baltiske lande, og der pludselig står 50.000 baltere over Østersøen til Danmark, så er vi også villige til at lave en nødlov, også med ekspropriation. Det her gælder de næste hundrede år. Det er en almindelig lov.

Derfor siger vi nej.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes jo, det var et meget relevant spørgsmål, som hr. Arne Melchior rejste, nemlig om den dobbeltmoral, jeg synes kendetegner Venstre og De Konservative her. Man kan jo sige, at selv om hr. Helge Adam Møller siger, at det var en tidsbegrænset periode, så ser vi jo stadig væk, at et stort antal af de kosovoalbanske flygtninge, der skulle til Danmark, stadig væk er her og ikke er kommet tilbage, selv om man skulle formode, at det kunne lade sig gøre at sende dem tilbage, hvis det var det, man ville.

Men jeg vil godt spørge hr. Helge Adam Møller, i lighed med det spørgsmål, jeg stillede til Venstres ordfører, om De Konservative på baggrund af den meget heftige kritik – det må vi jo sige – som blev rejst her fra talerstolen, så vil støtte et initiativ fra Dansk Folkeparti, hvis ministeren fastholder det her initiativ om ekspropriation? Vil De Konservative med deres underskrifter støtte et forslag om at udsætte behandlingen af lovgivningen til efter et folketingsvalg?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg har ikke flere spørgsmål, men skal benytte minuttet til at redegøre for vores stilling til det. Så kan min ordførertale om lidt blive så meget kortere. Jeg må gøre hr. Helge Adam Møller opmærksom på, at der jo også i det nuværende lovforslag er tilkendegivet, at det skal være i sjældne undtagelsestilfælde, i nødvendige tilfælde. Det er der gjort rede for på side 12 i bemærkningerne, hvor der bl.a. står, at tilvejebringelse af indkvarteringssteder i videst muligt omfang vil skulle ske på frivillig basis.

Der er jo tale om en opgave, som skal løses. Der er tale om nogle mennesker, som skal huses, og det skal som udgangspunkt ske på frivilligt grundlag. Men kan det ikke lade sig gøre på frivilligt grundlag, så er der opstået en nødsituation, og der har også de udtalelser, ministeren er kommet med, og som hr. Helge Adam Møller ganske korrekt refererede, jo klart vist, hvad hensigten er. Derfor kan jeg slet ikke forstå den frygt. Det er en overdrivelse af noget, som slet ikke kan tåle den overdrivelse.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det kan hr. Arne Melchior mene, eller ikke mene, det mener hr. Arne Melchior, og det anerkender jeg. Jeg er bare uenig. Det her er en elastik, det er en gummiparagraf, som en sidende indenrigsminister kan bruge og så lade være med at lægge den fornødne energi i de forhandlinger, der skal ske med de enkelte kommuner, og jeg må konstatere, at det har endnu aldrig været nødvendigt at ekspropriere, selv ikke efter Kosovonødloven, der faktisk gav muligheden. Så hvor der er en vilje, er der en vej.

Vi vil ikke være med til, medmindre det er en decideret nødsituation, som den jeg nævnte ek-

sempelvis med balterne eller flygtninge fra Kosovo, at sætte hverken offentlige eller private mennesker ud af deres hus og hjem for at indkvartere flygtninge i stedet for. Det vil vi ikke, og vi vil finde løsninger ad forhandlingens vej, det har Kommunernes Landsforening også tilsagt, og det ved jeg at der er en vilje til ude i hele landet.

Til hr. Peter Skaarup med hensyn til underskrifter osv.: Det bliver ikke aktuelt. Det kan jeg garantere for.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det skuffer mig at høre en ellers retsindig person som hr. Helge Adam Møller forfalde til skræmmekampagner i forbindelse med det her forslag.

Det handler jo ikke om enkeltfamilier. Det handler om firmaer og institutioner, som groft udnytter en situation, hvor deres bygninger, fabrikker osv. er stærkt efterspurgt, til at jobbe priserne op i et fuldstændig urimeligt leje.

Dansk Flygtningehjælp og Dansk Røde Kors kan tale med om, hvor svært det har været at få rimelige priser på bygninger, som var egnede til indkvartering af asylansøgere, som i øvrigt måtte henleve deres asylsøgningstid under ret kummerlige forhold med dårlige toiletforhold osv. Vi kan også henvise til gamle færger, der har været brugt til indkvartering osv.

Det er ikke nogen nem situation at stå i for myndighederne, og det har ikke noget at gøre med at bruge skræmmebilledet med den sorte hånd, der kommer og tager den lille mands hus. Det er simpelt hen ikke anstændigt.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen det vil da glæde mig, hvis det ikke bliver aktuelt at indsamle de her underskrifter, men vi mener jo altså, at det er en så alvorlig sag, at regeringen vil ekspropriere til fordel for at få boliger til flygtninge, at vi synes, at det er en vigtig sag også for De Konservative at svare på. Hvis det bliver aktuelt, vil De Konservative i givet fald være med? De Konservative, Venstre, Dansk Folkeparti og andre partier, men i hvert fald de tre partier, kan udsætte den her lov til efter næste folketingsvalg, sådan at vælgerne kan være med på råd.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nu ved jeg ikke, om hr. Peter Skaarup spiller poker, men det er jo altså godt indimellem også i pokerspil og også i forhandlinger og andre steder ikke at vise alle sine kort. Det er en mulighed, hr. Peter Skaarup nævner, hvis man skulle komme i den situation. Jeg må indrømme, at jeg har svært ved at have fantasi til at forestille mig, at vi kommer i den situation på baggrund af de udmeldinger, der har været, men hvis vi skulle komme i den situation, ja, så overvejer vi, hvad vi så skal gøre. Vi er imod ekspropriation.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jo, jeg kan godt spille poker, men jeg synes, at den her sag er for vigtig til at overlade til det chancespil, som poker også er. Derfor mener jeg, at det ville være vigtigt, at De Konservative gav et klart signal og ville lægge et klart pres på ministeren, men det kan jeg åbenbart ikke få frem.

Anne Baastrup (SF):

Nu har vi her det sidste års tid snakket en hel del om lovkvallitet. Og jeg vil sige, at jeg blev rasende, da jeg så det her lovforslag med alle de der mange enkeltelementer blive fremsat den 30. marts 2000. Jeg synes simpelt hen, at det er helt uantageligt, at vi de sidste to måneder, når vi i øvrigt har mange andre ting i Folketingets Retsudvalg, også skal beskæftige os med så kompliceret et lovforslag.

Lovforslaget er virkelig alt godt fra bogreolen, som lige skal ordnes. Mange af tingene er et forsøg på at kodificere en adfærd fra udlændingemyndighedens side, som tilsyneladende har været uden lovhjemmel tidligere. Det er også et interessant juridisk aspekt i det.

Der er enkelte af lovforslagets elementer, der er o.k., men med mindre forslaget opdeles i to forslag, så må ministeren se langt efter SF's opbakning til lovforslaget.

Da vi diskuterede Schengenkonventionens konsekvenser, var det SF's problem, at man blev nødsaget til at give politiet for mange og ustyrbare redskaber, netop fordi kontrollen ved grænsen blev fjernet. Jeg har været til adskillige møder på det tidspunkt, hvor vi havde den tidligere justitsminister, med bl.a. politiet i Sønderjylland, der påpegede, at det her måtte blive

konsekvensen. Men det blev afvist af Bjørn Westh.

Politiet får nu med det her lovforslag beføjelse til at standse biler inde i landet, og der er ikke nogen som helst begrænsninger for, hvor denne her bil kan blive standset. Det kan være i Istedgade. Og hvad er det så for nogle biler, politiet standser? De standser naturligvis biler, der føres af mennesker med anden etnisk baggrund. Det er ikke nævnt med ét ord i bemærkningerne, at det ikke skal være meningen. Beføjelsen kan anvendes over hele landet. Jeg er rystet.

Jeg er rystet over, at den forhenværende socialminister vil åbne op for politiets ret til at gå efter alle biler, hvor føreren ser mistænkelig ud. Man har ikke engang kigget i Københavns politichefs retningslinjer for, hvordan politiet skal opføre sig over for etniske minoriteter. Hvordan ser man ud, når man ser mistænkelig ud og skal standses af politiet? Lyst hår og blå øjne? Nej, det er helt vildt, at ministeren kan komme med et sådant forslag.

Forslaget om at forhøje strafferammen for mennesker, der udnytter arbejdskraft uden arbejdstilladelse, er et typisk eksempel på, at regeringen kun har ét svar på alt, hvad der foregår af kriminelle ting: højere straf. Jeg tvivler på, det hjælper. Konfiskation af indtjeningen er svaret, og vi vil benytte udvalgsarbejdet til at få afklaret, hvorfor det ikke er løsningen. Der skal dog ikke herske tvivl om, at SF finder det vigtigt at få de her problemer afklaret.

Ekspropriation af områder til brug for asylcentre er en dårlig fremgangsmåde, der kan give problemer med lokalområdet, som er så vigtig for flygtninges muligheder for bare at få en rimelig tid, mens de venter, men omvendt så skal vi jo have skaffet pladsen. Fru Elisabeth Arnold påpegede jo i sit korte indlæg lige før, hvor væsentligt og centralt det er, at pladsen bliver skaffet til en ordentlig pris. Så SF er villig til at snakke om det.

Ændring af visumreglerne er helt utilstrækkelige. Det er selvfølgelig godt, at vi nu har fået kodificeret, at der skal ske undervisning af børn, og det ikke blot er i en bekendtgørelse. Men det er kort fortalt en oprydningsslov. Det er en oprydningsslov, der desværre ikke viser, at den nuværende indenrigsminister har andre visioner på flygtningeområdet end sin forgænger, og det er skuffende.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Nu har jeg med mit høreproblem aldrig haft afsindig let ved at forstå fru Anne Baastrup. Men jeg mener, at hun sagde, at det der med højere straf for ulovlig beskæftigelse af arbejdskraft ikke var sagen, men at det skulle være konfiskation.

Men jeg vil gerne sige: Hvis man læser lovforslaget, som jeg i hvert fald læser det, så er der fordobling af strafferammen fra 6 til 12 måneder. Det hænger jo sammen med, at man vil have bødeniveauet op. I hele det her argumenteres for et bødeniveau og for konfiskation, og hvis der af den ene eller den anden grund ikke kan ske konfiskation, så skal bøden indrettes efter det. Så jeg forstod simpelt hen ikke, hvad det var – om det sådan var lidt i slipvinden af, at fru Anne Baastrup var sur over alle mulige andre ting i lovforslaget, og så skulle hun også være sur over denne her del af det. Jeg fattede ikke kritikken på det her punkt, fordi det handler om bødestørrelser, og det handler om konfiskation, og det vil sige, at det rammer folk på pengepungen, og det er vel nok dér, det er fornuftigt i de her situationer at ramme folk.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg skal snakke lidt højere så.

Fru Dorte Bennedsen og jeg er enige i, at det er pengepungen, der skal rammes. Men problemet er blot det, at vi har fået indrettet hele systemet på en sådan måde, at vi kun kan ramme pengepungen, hvis vi forhøjer strafferammen, og jeg er efterhånden træt af, at vi kun bevæger os rundt i forhøjelser af strafferammen hele tiden, samtidig med at vi fylder fængslerne med folk. De står på ventelister. Jeg synes, det er en forkert måde, vi løser vores problemer på.

Jeg regner ikke med, at denne her bestemmelse vil blive anvendt til, at arbejdsgiveren bliver puttet i fængsel. Jeg regner med og håber da på, at den bliver anvendt til, at vi får højere bøder, og at vi får konfiskation af den økonomiske fortjeneste, man får ved at anvende ulovlig arbejdskraft, og vi er inderligt imod anvendelse af ulovlig arbejdskraft. Men jeg synes grundlæggende, vi har et problem. Hver gang, vi skal komme efter nogen, så er det kun ind og bure. Det er da et træls system, vi har fået indrettet.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg må sige, at som jeg læser lovforslaget og dets bemærkninger, så er det bøderne, der er instrumentet her og ikke et spørgsmål om 6 eller 12 måneders fængsel. Det er en strafferamme, der er der – som jeg læser det – for at bødestørrelsen også kan komme op. Derfor tror jeg nok, jeg føler mig bekræftet i min teori om, at fru Anne Baastrup i almindelighed var sur på andre dele i det her lovforslag, og så røg det her med i svinget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg forstår heller ikke rigtig fru Anne Baastrups skarpe afvisning af det her lovforslag, for præcis med denne her type ulovligheder er kombinationen af høje bøder, konfiskation og stor risiko for at blive opdaget jo simpelt hen den bedste prævention, man overhovedet kan tage. Så den bedste tilgang til det her lovforslag synes jeg simpelt hen er at sige: Det vil virke fantastisk præventivt. Det vil være utrolig præventivt, for der er ikke noget berigelsesincitament, der kan bruges mere, og der er ikke noget med, at man ikke kan blive opdaget, for det bliver man altid på de her områder. Så jeg synes, at den logiske måde at gøre det på er at sige, at det vil virke præventivt. Formentlig vil alle de her bødeforhøjelser sjældent komme i brug, for der vil ikke komme så mange tilfælde. Det vil ikke kunne svare sig for arbejdsgiveren, og det er det, der er det afgørende.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Næste gang, jeg holder en ordførertale, vil jeg komme med det venlige først, for ellers tror medlemmerne bare, jeg er sur hele vejen igennem. Jeg synes bare, at det grundlæggende er træls, at vi hele tiden snakker strafferamme og burer folk inde, når det, vi alle sammen er enige om, er, at hvis vi skal have fat i de her arbejdsgivere, så er det ved det, der er konklusionen på lovforslaget, nemlig at man får forhøjet bøderne, og ved at man får bedre sikkerhed for at kunne konfiskere det økonomiske udbytte, som den pågældende arbejdsgiver får. Så på den måde er vi enige. Jeg synes bare, vi grundlæggende skal have en snak om: Kan vi ikke lave det her system om, så vi slipper for, at hver gang, vi skal komme efter en bestemt type af forbrydelser, så er der kun ét svar, og det er, at

vi forhøjer strafferammen, for så sker der en hel masse andet. Så kan politiet give tilhold. Hver gang bliver vi nødt til at forhøje strafferammen, fordi det har nogle afledede konsekvenser. Jeg synes, at vi på et eller andet tidspunkt skulle prøve at gøre op med det. Det er da såmænd bare det, helt fredssommeligt. Men derfor er jeg sur på Schengen alligevel.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Lad os nu glemme det med Schengen så og så prøve at holde os til det med, at arbejdsgiverne beskæftiger illegal arbejdskraft, som ikke har arbejdstilladelse i Danmark.

Når bødeniveauet for tiden er så lavt, at enhver arbejdsgiver med regnemaskinen i behold kan indkalkulere bøderne i sin vurdering af, om han skal ansætte illegal arbejdskraft eller ej, jamen så er der da noget galt med bødestørrelsen. Så det er da helt oplagt, at man skal skærpe sanktionerne, for de indgår jo i arbejdsgiverens beregninger.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Altså endnu en gang til fru Elisabeth Arnold: Vi er enige, men det er konstruktionen, jeg sådan stiltfærdigt anfægtede.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jamen man kan da i og for sig fra en vis vinkel godt være enig med fru Anne Baastrup om konstruktionen, men fru Anne Baastrup ved jo godt, at i sidste ende er det domstolene, der beslutter bødestørrelsen. Vi kan give nogle retningslinjer, og hvis vi vil have en væsentlig skærpelse af bøderne, så er det vanskeligere at få igennem domstolene, hvis man ikke også har rørt ved strafferammerne.

Det kan man beklage eller ikke, men sådan ser virkeligheden ud, og så vil jeg sige, at så vil jeg hellere røre ved strafferammerne og få de her bøder op, så det er noget, der kan mærkes hos de arbejdsgivere, som helt urimeligt og uanstændigt beskæftiger arbejdskraft på den her manér.

Peter Skaarup (DF):

Ja, man kan vist roligt sige, at der var nogle, der talte forbi hinanden, tror jeg. Det er i hvert fald sådan en objektiv bedømmelse, jeg vil komme

med i forhold til den foreløbige debat i forbindelse med fru Anne Baastrups indlæg.

Jeg skal ellers komme ind på, hvad Dansk Folkeparti har af holdninger til det her forslag. Ligesom i øvrigt fru Anne Baastrup mener vi også, at der er tale om skidt og kanel blandet i én stor pærevalling, og derfor havde vi altså gerne set, at ministeren – og det vil vi opfordre ministeren til at gøre – havde delt de tre hovedelementer, der er i det her forslag, op i tre lovforslag, og så vil vi også henstille til ministeren, at den del, der vedrører illegal arbejdskraft, bliver behandlet meget hurtigt.

Men de to andre dele finder vi mere indviklede og komplicerede, og derfor synes vi, at det ville være vigtigt, at de to andre dele ikke kommer til slutbehandling i den her folketingssamling, for det er altså meget alvorligt stof. Vi er enige med fru Anne Baastrup i, at det er uheldigt at fremsætte forslaget på det her sene tidspunkt, og vi forudser altså, at der bliver ret store vanskeligheder med at nå det i Retsudvalget, medmindre vi selvfølgelig skærer lidt ned på sommerferien i Folketinget. Det kunne da være en mulighed, men det er jo ikke sikkert, at der kan blive et flertal for det.

Ja, skidt for os at se er de to sidste dele af forslaget. Kanelet, det er faktisk rigtig godt. Det er lige før, at det ikke er godt nok, men det er rigtig godt, at man med det her forslag hæver strafferammerne for illegal arbejdskraft i Danmark, således at man får mulighed for at få en forhøjet strafferamme på fra 6 måneder til 1 års fængsel til de arbejdsgivere, der åbenlyst spekulerer i at hente illegal arbejdskraft til Danmark. At det så er helt korrekt, som også andre talere har været inde på, at det i realitetens verden bliver at sammenligne med en højere bødestraf, er så en helt anden sag.

Vi mener heller ikke, at det nødvendigvis skal medføre fængsel. Det er op til retten at vurdere i hvert enkelt tilfælde, men klart højere bøder for illegal arbejdskraft til Danmark vil være et ønske. Vi har jo set nogle kedelige eksempler både på Fynsværket og i Metroen og andre steder, hvor man har beskæftiget illegal arbejdskraft, som har udkonkurreret tilsvarende dansk arbejdskraft, og det er ikke rimeligt, fordi man har kørt med nogle meget, meget lave lønninger, der er gået ud over danske overenskomster.

Så vi ser gerne den del af forslaget vedtaget. Vi kunne faktisk godt tænke os, at man hævdede strafferammerne yderligere, for hvis vi ser på

de bøder, der rent faktisk er givet til arbejdsgiverne, og ganger dem med to, hvis vi forestiller os, det var det, der blev udgangen på det, ja, så er vi stadig væk ikke særlig højt oppe, og vi er egentlig ikke på et særlig afskrækkende niveau.

Så jeg tror faktisk, at vi under behandlingen af forslaget vil komme med et ændringsforslag, der går på at sætte strafferammen højere op simpelt hen for at opnå nogle højere bøder, der kan virke afskrækkende på de arbejdsgivere, der beskæftiger illegal arbejdskraft.

Så er der spørgsmålet om Schengen og muligheden for at stoppe køretøjer på dansk jord. Der kan vi da godt have sympati for selve det, der bliver nævnt i forslagets bemærkninger om, at det skal kunne lade sig gøre at stoppe en bil, der f.eks. smugler illegale asylsøgere eller flygtninge ind i landet, men hvorfor det ikke skal ske ved grænsen, fatter vi ikke.

Vi mener, at grænsekontrollen burde være opretholdt, i stedet for at Danmark tilsluttede sig Schengen, fordi det eneste sted, man med Schengen åbenbart efterhånden ikke må kontrollere, er ved grænsen, men man skal køre rundt inde i landet og kontrollere, hvad folk har i deres bagagerum. Det næste er vel, man skal bede om sådan en form for identitetsbevis eller Ausweis, eller hvad sådan noget hedder, for at kunne kontrollere borgerne her i landet, og det er en forkert tankegang.

Vi mener, at det skulle være ved grænsen, at den kontrol skulle finde sted, og der skal politiet selvfølgelig have mulighed for at åbne bagagerum og gøre, hvad de vil, men hvem kan inde midt i landet acceptere pludselig at få besked på, uden at der i øvrigt er nogen konkret mistanke, eventuelt at åbne sit bagagerum? Det er efter vores opfattelse en fuldstændig forkert vej at gå, og vi forstår ikke, hvorfor denne her kontrol skal finde sted inde i landet. Den burde finde sted ved grænsen.

Når vi så vender os mod spørgsmålet om ekspropriation af boliger til flygtninge, kan det så heller ikke undre ud fra debatten, at det er Dansk Folkeparti arge modstandere af, og hvis det er ministerens mening, og ikke bare et debatoplæg, som ministeren har sagt efterfølgende, så vil vi gå i gang med indsamlingen af de underskrifter, der er nødvendige for at udsætte behandlingen af forslaget til efter næste folketingsvalg.

Vi synes, at det er så langt væk fra den realitet, der er ude i befolkningen i dag, hvor der er mange mennesker, også danskere, der har

brug for en bolig. De danskere skal selvfølgelig have førsteret til at få sådanne boliger, så må man bagefter se, om der er mulighed for og plads til at få nogle flygtninge ind, men der skal i hvert fald ikke eksproprieres til fordel for det.

Arne Melchior (CD):

Ingen kunne vist drømme om at beskyldte CD for at være rendt i hælene på skiftende indenrigsministre, når det drejer sig om lovgivning vedrørende udlændinge, flygtninge. Ja, der var en kort overgang, hvor vi støttede hr. Thorkild Simonsen, da han havde posten, dels i forventning til, hvad han ellers ville foretage sig – den blev så skuffet – og dels ud fra ønsket om at skabe ro om disse grupper af medmennesker. Det lykkedes desværre, desværre ikke, så det er altså lidt usædvanligt, når jeg i dag kan oplyse, at CD støtter regeringens her foreliggende lovforslag, og jeg skal beskæftige mig kort med de tre hovedpunkter.

Det første drejer sig om ulovlig beskæftigelse af udlændinge. Der ligger så lav en moral bag dette, at der må skarp lud til. Folk, der gør dette, er efter min mening pengegriske. De udfører samfundsskadelig virksomhed, og de er faktisk menneskeforagende, fordi, som en tidligere ordfører var inde på, der betales så lave lønninger, så det er totalt skammeligt, så jeg mener, at skærpelserne er berettigede. Det drejer sig ikke om strafmotivet, men det drejer sig om en præventiv indsats imod et samfundsonde. Det kan vi støtte.

Så er der kontrollen af ulovligt indrejsende, altså det at standse køretøjer selv uden konkret mistanke. Det er da ikke uden betænkelighed, at vi siger ja til det, men vi må erkende, at det har vist sig næsten umuligt at få stoppet denne trafik, og så må der altså skrappere midler til. Og jeg vil da sige herom, og det kan bl.a. have adresse til hr. Skaarup: Jeg er da gentagne gange – især er det forekommet ved juletid – blevet stoppet af politiet, fordi de ville kontrollere, om jeg havde drukket over tørsten og over det, man må, når man er ude at køre i bil.

Der forelå ikke nogen mistanke, for det var ikke, fordi jeg havde kørt forkert, og jeg er heller aldrig blevet snuppet, skal jeg i denne sammenhæng skynde mig at oplyse. Men jeg går ud fra, at hr. Skaarup og hans parti er imod, at man også i sådanne tilfælde, fordi der er så store ting på spil, må finde sig i, at når man bevæger sig i det offentlige rum, og man i øvrigt har rent mel både i posen og i bilen, så må acceptere den

slags ting af hensyn til almenvellet. Det synes jeg er i orden; også det kan vi støtte.

Ligeledes har vi selvfølgelig som andre partier haft betænkeligheder vedrørende det tredje hovedpunkt, ekspropriationen, men som jeg sagde i en kort bemærkning før: Her foreligger så i givet tilfælde en opgave, der er pålagt, og som skal løses af hensyn til samfundet og ikke mindst af hensynet til de pågældende mennesker.

Det drejer sig jo ikke om parcelhuse eller etageejendomme med lejligheder. Det er jo ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om, at der for tiden hersker en stemning visse steder i landet imod de nyankomne, således at man, som nogle har sagt – det var vist fru Arnold – dels får jobbet prisen op, benytter sig af lejligheden, men dels også af modvilje mod at være i nærheden af dem nægter at videreudleje allerede udlejede sportshaller og andre bygninger, hvor der ikke er tale om, at man fordriver noget menneske eller nogen familie fra sin bolig, og det finder vi er i orden. Den stemning skal ikke få lov til at bestemme.

Og så skal jeg til slut sige til hr. Helge Adam Møller, som meget bombastisk erklærede, at vi, altså De Konservative, er imod ekspropriation, at vi altså har en grundlovsparagraf – jeg tror, det er § 73 – som taler om, at der kan konfiskeres, når almenvellet kræver det. Det er jo kun i de tilfælde, det vil ske, og så imod fuld erstatning, som også grundloven sikrer, og derfor kan man ikke bare sige, at man er imod konfiskation under alle omstændigheder.

Når/hvis det vil komme til at ske, så vil det være, fordi der foreligger nød for medmennesker, og så er der altså en situation, som er dækket af grundlovsparagraffen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er mærkeligt, jeg har altid opfattet CD som bilisternes parti. Partiet, der for alt i verden ville sikre, at danskerne skulle have en bil og helst billigst muligt. Helst skulle det være sådan, at den ikke kostede alt for meget i afgifter og heller ikke i benzin.

Og så hører jeg så hr. Arne Melchior sige, at det er helt i orden, hvis der kommer nogle personer, uanset om der er mistanke eller ej, og siger, at nu skal hr. Arne Melchior åbne sit bagagerum, for nu skal de kontrollere, hvad han har dér.

Synes hr. Arne Melchior ikke, at det vil være mere fornuftigt, at man, som man altid har gjort, kontrollerede de her ting ved grænsen i stedet for over alt i Danmark på hver eneste lille flække, hvor hr. Arne Melchior bevæger sig rundt? Ville det ikke være mere rimeligt, at man gjorde det et sted, hvor befolkningen vidste, at her skal vi være opmærksomme, her passerer vi en normal grænse, som alle skal rette sig efter, i stedet for at det er vilkårligt ude i landet, uanset om der er mistanke eller ej?

Jeg synes, at hr. Arne Melchior burde støtte de spørgsmål, vi stiller her om denne sag, også som en mand, der normalt støtter bilisterne.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Til hr. Arne Melchior: Der er ingen grund til at være uenige på det område, for vi er enige. For vi er ikke imod begrebet ekspropriation. Vi stemte for grundloven i 1953, og det står vi ved, og det ville vi også gøre i dag, hvis den kom til afstemning, men vi er imod konfiskation i forbindelse med dette lovforslag, og det var det, jeg fik udtalt firkantet.

Men ellers anerkender vi fuldt ud grundloven og synes faktisk, at den er fornuftig og kan holde mange år endnu.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jamen det var da dejligt, at vi fik det på plads. Vi har begge to underskrevet på, at vi skal holde grundloven, og det gør vi så, og det er vi så enige om i hvert fald i den forstand, i den sammenhæng.

Så vil jeg sige til hr. Skaarup, at det er godt gjort at få benzinpriserne ind i dette her lovforslag; det må jeg sige, det er da et krumspring, der vil noget.

Netop når man er bilisternes parti, og det er vi fortsat – desværre er der endnu et antal bilister i landet, der ikke har opdaget det – så går vi ind for fartovervågning, fordi bilister som andre mennesker skal opføre sig ordentligt og holde reglerne og ikke tage loven i egen hånd. Så det er ikke mindst, fordi vi støtter bilisternes ret til at have bil, og at den ikke skal være endnu mere for dyr, end den er i forvejen, at vi må tage det standpunkt. Og jeg har jo givet det eksempel, og det forholdt hr. Skaarup sig ikke til. Man kan, uden at der er mistanke, blive stoppet i en fartkontrol og i en spirituskontrol, og når

det kan lade sig gøre, så har vi altså fortilfælde, og så er det efter vor mening i orden.

Og hr. Skaarup ved jo lige så godt som jeg, at denne bestemmelse i det her foreliggende lovforslag er en følge af Schengenaftalen. Jeg ved godt, at hr. Skaarup og hans parti er imod den aftale, men vi andre, som har stemt for den, må selvfølgelig også sørge for at følge den op med de nødvendige foranstaltninger.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Til hr. Arne Melchior: Jeg vil ikke sammenligne det her med spritbilisme, jeg vil sammenligne det med en bolig, hvor det er sådan, at hvis man har en bil og et bagagerum, man gerne vil have i fred, så må man også have lov til det, i stedet for at der alle mulige steder rundt omkring i landet skal være folk, der skal snage i det. Det er en urimelig måde at gøre det på.

Og jeg forstår ikke, hvorfor man ikke kan klare de her ting ved grænsen. Det må da også være bedre og billigere, at der er ét sted, nemlig ved grænsen. Når man passerer den, så kan man blive kontrolleret for både personer og varer og smugleri osv., og ikke alle mulige andre steder rundt omkring i landet. Det er billigere og bedre at gøre det ved grænsen.

Derfor forstår jeg ikke, at CD ikke kan indse det, og at CD støtter Schengen så fanatisk. Det er en skadelig konvention, Danmark dér er med i, og derfor synes jeg, at CD skal genoverveje deres stilling i forhold til det. Jeg tror, at det får en masse andre konsekvenser, som vi kommer til at se hen ad vejen. Det her er en af de negative.

Formanden:

Fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Det her lovforslag er jo, som bemærket af flere tidligere ordførere, en kombination af flere forskellige ændringsforslag, som hver for sig måske kan få svært ved at få det samme flertal til at støtte dem. Men Det Radikale Venstre støtter alle de forslag, der er en del af dette samlede lovforslag.

Den forøgede bødestørrelse og strafmængde i strafferammen for ulovlig beskæftigelse af udlændinge er en følge af nogle sager fra det forløbne år, hvor vi har været forbløffede over de meget, meget få, små konsekvenser, det faktisk havde at beskæftige illegal arbejdskraft, og vi

synes kun, at det er rimeligt at ramme disse arbejdsgivere på pengepungen. Det er dér, hvor det gør mest ondt.

Så er der politiets beføjelser som konsekvens af Danmarks indtræden i det praktiske Schengensamarbejde. Da Det Radikale Venstre har støttet Schengenkonventionen og Danmarks tiltrædelse af den, så finder vi da også, at det er rimeligt, at vi vedtager de hensigtsmæssige konsekvenser af den, og det påtager vi os også ansvaret for.

Så er der reglerne om præcisering af, hvem der har forsørgelsesgrundlaget for de enkelte udlændinge, som står i en udsendelsesposition. Der er vi også med. Jeg vil godt lige nævne visumbestemmelserne og bestemmelserne vedrørende isolationsfængsling, som er nogle lempelser, som vi også går ind for.

Så er der i forbindelse med ekspropriationen to synspunkter, som vi gerne vil bringe frem her. Vi støtter forslaget, og det gør vi bl.a. på grund af det, jeg har nævnt tidligere i en kort bemærkning, at der har været grelle eksempler på institutioner, på hoteller, kroer og fabriksbygninger, som er blevet jobbet voldsomt op i pris, fordi man vidste, at myndighederne stod i en tvangssituation, fordi der skulle skaffes indkvarteringsmuligheder for asylsøgere, som kom i stort tal. Den mekanisme ønsker vi at bryde.

Desuden har der været problemer med hastigheden med at fremskaffe bygninger til indkvartering, fordi man ikke har haft det nødvendige lovgrundlag. Det er måske meget rart at have en garanti fra hr. Helge Adam Møller og andre om, at man til hver en tid vil stemme for en ny nødlov. Jeg synes, det er en uting, at man, hver gang man får en ny tilstrømning af en gruppe flygtninge, skal til at vedtage en ny særlov eller en ny nødlov. Sidste gang måtte det jo ikke hedde en særlov, fordi vi havde haft diskussionen om lovkvalitet – nu skulle det hedde en nødlov i stedet for.

Jeg synes, det er uholdbart, at vi bliver ved med at lave disse specielle love, som er forskellige fra flygtningegruppe til flygtningegruppe, og at vi hver gang skal tage stilling til den samme problemstilling, nemlig: Hvordan skaffer vi indkvarteringsmuligheder?

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der ikke noget sted i dette lovforslag står ordet bolig. Det er indkvarteringsmuligheder for flygtninge, der kommer hertil meget pludseligt og i meget stort antal, og som simpelt hen skal have tag over hovedet og ly for vind og vejr.

Vi i Det Radikale Venstre støtter forslaget og vil gøre, hvad vi kan for, at det kommer hurtigt igennem.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Fru Elisabeth Arnold roser de forhøjede bødestørrelser eller rettere sagt den forhøjede strafeframme fra 6 måneder til 1 års fængsel her, men alle er enige om, at det er bødestørrelser, det handler om, og at man gerne vil have dem sat op. Der vil jeg gerne spørge fru Elisabeth Arnold: Når fru Elisabeth Arnold ser på de bøder, der rent faktisk er givet for beskæftigelse af uorganiseret eller illegal arbejdskraft i Danmark, mener fru Elisabeth Arnold så, at det vil hjælpe ret meget, at man fordobler de bøder?

Jeg kan sige, at de bøder, jeg har set på det her område, er latterlig lave bøder, og det vil ikke hjælpe en høstblomst at forøge de bøder til det dobbelte. Vi skal op på det tidobbelte måske eller det femdobbelte, og derfor vil jeg godt spørge fru Elisabeth Arnold: Er der ikke basis for, at vi skal have et højere niveau her, hvis det skal have nogen reel virkning over for de arbejdsgivere, som må formodes at være velbjergede?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hvis hr. Peter Skaarup gerne vil fremprovokere en eller anden uenighed eller gøre det til et særligt debatpunkt, så tror jeg ikke rigtig, det vil lykkes. Altså hvis vi kan diskutere det her i udvalget og prøve at få nogle beregninger på, hvad det her vil medføre, jamen så lad os da kigge på det. Det har vi overhovedet ikke nogen reservationer over for.

Frank Aaen (EL):

Hvis vores ordfører på det her område, hr. Søren Søndergaard, kunne have været her, ville han have startet positivt ud fra, at alle selvfølgelig bør kunne være enige om det fornuftige i, at der skal gribes ind over for de uhyrligheder, som flere gange er blevet beskrevet i pressen, med grov udnyttelse af udenlandsk arbejdskraft, med underbetaling, dårlige arbejdsforhold, utrygge levevilkår i et liv på en kynisk arbejdsgivers ubønhørlige betingelser.

Det kan alle vel forstå, at det skal der skrives ind over for. Vi skal ikke tillade, at det fortsætter. Det er menneskeskæbner, der skal reddes,

og vi skal have stoppet kyniske arbejdsgiveres profitbegær sådan.

Men hvad gør ministeren så? Jo, hun fremsætter en lov, der på meget sympatisk måde tager fat i det problem, jeg lige har nævnt, men lige før forslaget bliver fremsat i Folketinget, så kigger ministeren lige ned i skrivebordsskuffen, eller det har nok nærmere været ovre i Justitsministeriets skrivebordsskuffe, og finder ud af, at hov, der ligger jo også et lille, smart forslag. Det smutter vi lige med i denne her ombæring. Nu er vi jo i gang.

Det er et lidt støvet forslag. Det skulle have været fremsat for flere år siden, i hvert fald været fremlagt, dengang vi tog stilling til, om Danmark skulle gå ind i Schengenaftalen.

Det var vi imod. Men dengang skulle det jo have været fremlagt til debat, men det gjorde det altså af en eller anden underlig grund ikke, måske for at undgå, at der blev den debat dengang. For det skulle jo for lang tid siden have været fremme, at regeringen har den opfattelse, at politiet skal have tilladelse til at ransage hvad som helst, hvor som helst, bare det kører rundt i en bil.

Det blev altså gemt. Nu er det lige smuttet med her i indenrigsministerens forslag som et supplement. Det er jo meget praktisk, nu vi er i gang. Og vi er jo kommet med i Schengen.

Jeg skal ikke blande mig i, hvordan ministre fordeler deres enkelte forslag mellem sig, men bare sige, at hvis indenrigsministeren tror, at man kan blande æbler og pærer, uden det bliver til vælling, så må hun kigge et andet sted hen. Enhedslisten støtter ikke forslaget, når det hænger sammen sådan her.

Desværre må vi sige, at regeringens hidtidige kurs i udlændingepolitikken bare fortsætter. Det går stadig væk ud på at stramme og stramme. Hvem strammer skruen næste gang? Denne her gang er det altså endnu en gang under anførelse af Socialdemokratiet og De Radikale, og man kan undre sig meget over, hvor mange ting det er, der skal smugles igennem i dansk lovgivning under dække af at være tilpasning til Schengenkonventionen.

Det her er et eksempel på, hvordan man hele tiden ændrer vores retspolitik og udvikler et overvågnings- og kontrolsamfund, som vi er inderligt imod i Enhedslisten og derfor ikke vil støtte, uanset om der ligger et andet fornuftigt element i det her forslag.

Vi ønsker ikke en blankocheck til, at man kan kontrollere alt, hvad der rører sig på de danske

landeveje. Vi ønsker ikke, man bare kan gennemføre ransagninger under omstændigheder, som vanskeligt kan kontrolleres. Det er retssikkerhedsmæssigt noget, vi mener er meget betænkeligt, og jeg synes, at f.eks. hr. Arne Melchior tog lidt for let på, at hvis det gælder samfundshensyn, så må vi acceptere vilkårlig ransagning. Hvad bliver det næste, man vilkårligt kan ransage, hvis bare det er vigtigt, set med et samfundssyn?

Vi mener, at det her med at gribe ind over for udnyttelse af udenlandske arbejdere er meget vigtigt. Vi undrer os meget over, at indenrigsministeren sætter det vigtige indgreb på spil ved at rode det sammen med det andet om vilkårlige ransagninger, for det kan jo betyde, at der ikke er flertal for indgrebet mod arbejdsgiverne, de grove misbrugende arbejdsgivere, og det vil da bestemt være ærgerligt. Det vil vi være meget kedede af i Enhedslisten, og derfor skal jeg afslutte med at opfordre ministeren til at dele det her forslag op, sådan at den del, der er flertal for, også kan komme igennem, også i den her sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg tror, hr. Frank Aaen var lidt for hurtig, da han erklærede, at æbler og pærer uundgåeligt bliver til vælling. Hjemme hos os serverer vi det som frugtsalat, og det er der mange, der holder af, så de ingredienser kan altså godt blandes med held.

Men det er selvfølgelig ikke derfor, jeg tager ordet, men det er dette med ransagningen, og som jeg sagde i min ordførertale, har vi da også visse betænkeligheder ved det.

Jeg skal hermed erklære, at vi under udvalgsarbejdet vil lytte meget nøje til, hvordan vi eventuelt kan sikre en eller anden form for begrænsning, for går man til yderligheder med konsekvenserne, så er det da galt. Men jeg skal minde hr. Frank Aaen om, at blot man skal ud og flyve inden- eller udenlands, så finder man sig i og må finde sig i, at ens kuffert bliver ransaget, uden man er under nogen form for mistanke, at man bliver kropsvisiteret, uden at man er under nogen form for mistanke, bare ved et dyt fra et apparat.

Så der findes altså tilsvarende begivenheder i vores liv, som vi accepterer af hensyn til almenvellet og almensikkerheden.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg glæder mig over, at hr. Arne Melchior dog har så megen betænkelighed ved den her del om ransagning af biler helt vilkårligt, at vi kan diskutere det under udvalgsarbejdet. Så jeg takker for det tilsagn, og så vil jeg bare sige, at frugtsalat er dejligt, men hvis man kommer rådne æbler i frugtsalaten, så er den dårlig.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt spørge hr. Frank Aaen, om hr. Frank Aaen ikke kan bekræfte, at når det, som hr. Arne Melchior bruger som et eksempel på det samme, som vi behandler i det her forslag, når hr. Arne Melchior skal ud og flyve, at så er det jo, fordi han skal passere en grænse, altså en dansk-tysk grænse eller en dansk-svensk grænse. Det er derfor, der skal ske en kontrol. Det er jo ikke, fordi hr. Arne Melchior skal til Billund eller Århus, at han bliver kontrolleret eller kropsvisiteret.

Hr. Frank Aaen siger, at nu er vi inde på yderligere en stramning af udlændingepolitikken her i landet. Vil hr. Frank Aaen ikke uddybe, hvor det er præcis, hr. Frank Aaen ser den stramning henne, og vil hr. Frank Aaen ikke bl.a. være enig med mig i, at det faktisk er en lempelse, når vi taler om ekspropriationsmuligheden, altså det forhold, at staten kan bede kommuner om at stille ejendomme til rådighed, selv om kommuner f.eks. ikke vil, eller at private skal stille boliger til rådighed, selv om private ikke vil? Er det ikke en lempelse? Er det ikke en mulighed, der giver en lempeligere udlændingepolitik her i landet?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Min korte bemærkning skal gå til ordføreren, som er hr. Frank Aaen, og derfor vil jeg gerne bede hr. Frank Aaen, når han nu dog skal have ordet, bekræfte, at man også får undersøgt sin bagage og sin krop, når man flyver indenlands. Det har altså intet som helst, som hr. Skaarup har drømt om, at gøre med, at man skal over en grænse.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er korrekt, at min lille dreng engang blev taget med en legetøjspistol i tasken under en flyvning fra København til Aalborg. Han blev

meget flov over, at han blev stoppet, og denne pistol blev fjernet og lagt i bagagerummet, så det kan jeg bekræfte. Men det ændrer jo ikke ved det hovedsagelige, at vi har fået det her problem, fordi det er forbudt for Danmark i dag at lave en effektiv kontrol ved grænsen. Det er jo fakta, det kan man ikke tale sig bort fra.

Må jeg så sige om det med stramninger: Det, at man kan ekspropriere en bolig, er jo ikke en lempelse for flygtningene, det er jo udelukkende en stramning over for mennesker, der udnytter den situation, at nogle er i nød og ikke kan finde et sted at bo, og i den situation jobber prisen op.

Så det er i virkeligheden bare en stramning i forhold til nogle, der ønsker at hive for meget profit hjem i en nødsituation. Det er i virkeligheden skatteyderne, vi beskytter, og ikke nogen som helst form for lempelse for de stakler, der kommer til landet, fordi de er flygtninge.

Tom Behnke (FRI):

Vi har i Frihed 2000 også undret os over, at ministeren vælger at lægge så mange ting sammen i ét lovforslag. Regeringen oplever jo gang på gang, at partierne i Folketinget ikke vil acceptere det. Partierne i Folketinget har forskellige indgangsvinkler til de forskellige elementer i lovforslaget, og det ender altid med, at man bliver nødt til at dele lovforslaget op. Hvorfor så ikke gøre det fra starten af? Det ville gøre tingene noget nemmere.

Men de tre elementer eller for så vidt fire, fordi det fjerde element er jo, at når man nu alligevel lige havde et lovforslag, så er der en hel stribe af ændringer og konsekvensændringer i udlændingeloven, i lov om opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien og i straffeloven osv. osv. Så der er sådan set fire elementer.

Det fjerde element vil jeg lade ligge et øjeblik, men hvad angår det første element, der handler om dem, der beskæftiger ulovlig arbejdskraft og i den forbindelse ofte opnår en fortjeneste, er vi i Frihed 2000 enige med regeringen i, at det skal vi have stoppet.

Vi er ikke uvillige til at støtte regeringens forslag om, at man forhøjer – endda fordobler – strafferammen for på den måde at få strafniveauet hævet. Men det, man også kunne gøre, var at sætte en minimumsstraf ind. Det kender vi jo i en række andre bestemmelser i dansk lovgivning, hvor der simpelt hen er en minimumsstraf, så domstolene ikke kan dømme la-

vere end sådan og sådan. Det kunne man jo gøre, så havde man ikke behøvet at fordoble strafferammen.

Man kunne altså forhøje bundgrænsen og sætte en minimumsstraf ind, og på den måde kunne man gennemføre det. Det med, at domstolene og dommerne brokker sig, hver gang Folketinget gør det, ja, det er muligt, men de accepterer det dog, og vi kender det som sagt fra en række andre paragraffer, så det burde ikke være et problem.

Så er der det med Schengen, og nu er det jo blevet gennemført, og nu kommer konsekvenserne. Det var det, jeg talte meget om, da vi i sin tid behandlede forslaget om, hvorvidt vi skulle tiltræde Schengenkonventionen eller ej, og dengang kom den ene efter den anden på talerstolen og sagde: Nej, nej, sådan bliver det slet, slet ikke. Det var skræmmebilleder, jeg satte op.

Her har vi så en af konsekvenserne, en af de ting, jeg advarede imod og sagde: Sådan bliver det. Det ville man ikke høre på dengang, men sådan bliver det, og det vidste jeg. Jeg tror også, resten af Folketinget vidste det; man ville bare ikke erkende, at sådan bliver det.

Det, der er sagen, er nemlig, at når man ikke længere kan kontrollere på grænsen mellem to lande, må man udføre kontrollen et andet sted, og dermed kommer man alt andet lige til at kontrollere en masse mennesker, som overhovedet ikke behøver at blive kontrolleret, hvormod på grænsen er det kun de personer, som det er relevant at kontrollere, man kontrollerer. Sådan er det.

Jeg sagde f.eks., at det ville være hensigtsmæssigt med det nye her, at man så lavede en eller anden kontrol på Lillebæltsbroen eller sådan et sted, hvor bilerne jo passerer snævert igennem en passage, en trafikkorridor, og dér kan man tage dem alle sammen på en gang. Og jeg kan huske, hvordan den ene minister efter den anden bedyrede, at det ville der overhovedet ikke blive tale om.

Men nu kommer lovforslaget, og lovforslaget lægger endda op til, at politiet uden nogen form for mistanke, uden nogen som helst begrundelse, kan standse præcis de køretøjer, de har lyst til, fra en ende af. Man kan lave det som en razzia, men man kan også punktvis tage bilerne ud.

Se, problemet er jo lidt dobbeltsidigt, for på den ene side, hvis regeringen vil det her, hvorfor så stoppe ved bilerne? Hvorfor giver man ikke politiet ubetingede beføjelser til at ransage

folks hjem? Hvad nu, hvis de illegale indvandrere er kommet hjem til folk, hvorfor så ikke kontrollere folks hjem? Hvorfor skal politiet ikke have en ubetinget beføjelse til bare at vade ind i folks hjem og kontrollere, om der skulle være nogle illegale indvandrere?

Jeg spørger, fordi det er det, man lægger op til. Nu er det køretøjerne, vi taler om. Der kan politiet bare ubetinget ransage, som de har lyst til, men hvorfor ikke boligerne? Regeringen må have en linje i det, de foreslår.

Men på den anden side kan jeg godt se, at det bliver problematisk, hvis det er sådan, at man går ind og siger: Der skal være en mistanke eller en begrundet mistanke eller lignende. For hvem er det så, man skal stoppe? Og hvori ligger mistanken? Er det udenlandske køretøjer? Er det køretøjer, der indeholder udenlandske personer eller udenlandsk udseende personer? Det behøver ikke engang være udenlandske personer.

Det er meget problematisk, men lad os se, om det ikke kan lade sig gøre at finde en løsning, for sagen er jo, at nu, hvor vi er med i Schengensamarbejdet, er det nødvendigt. Det er nødvendigt. Det ville man ikke høre på i sin tid, men nu kommer det så.

Så med hensyn til det med indkvarteringen, som er det tredje element: Der er der ingen tvivl. Det er selvfølgelig den del af forslaget, som vi i Frihed 2000 under ingen omstændigheder kan støtte. Vi ved jo godt, hvorfor det er blevet så svært at finde indkvarteringsmuligheder til udlændinge her i landet. F.eks. da man vedtog loven om midlertidigt ophold til personer fra det tidligere Jugoslavien, da gik man jo ud til kommunerne og sagde, at de dér flygtningelandsbyer, man oprettede, kun var midlertidige; de skulle kun være her midlertidigt, så skulle de hjem igen, flygtningelandsbyerne var kun midlertidige.

Også dengang gik jeg på talerstolen og sagde: Det passer ikke; det bliver permanent. De får lov til at blive her lige så længe, som de har lyst til, og flygtningelandsbyerne bliver liggende lige så længe, som regeringen har lyst til at de skal blive liggende der. Man ville ikke høre på det; men her ser vi konsekvensen: Det er svært at finde indkvarteringssteder. Men at gøre det ved ekspropriation vil vi ikke være med til.

Så hvis der ikke bliver ændret på lovforslaget eller det bliver splittet op, så stemmer vi samlet imod det.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Enhver af os, der har deltaget i diskussionen om Schengensamarbejdet, ved godt, at hr. Tom Behnke også dengang sagde det, han nu gentager i dag, som modstander af, at man gik ind i Schengensamarbejdet, og for hr. Tom Behnke og andre modstandere gik debatten på grænsekontrol.

For os andre var det ikke spørgsmålet om grænsekontrollen; det var spørgsmålet om den internationale, grænseoverskridende kriminalitet, hvor mulighederne for at bekæmpe den bliver væsentlig større ved det internationale samarbejde, som Schengen er. Og den type, som vi så noget af – det var i en af nyhedsudsendelserne i aftes, et indslag om noget kriminalitet, der gik herfra og til Bruxelles, tror jeg, det var, og videre til Polen, det er sådan en trekants-historie – det er lige præcis den type af kriminalitet, man får en mulighed for at bekæmpe gennem Schengensamarbejdet.

Det var det, der var vigtigt for os, der var tilhængere af, at man gik ind i Schengensamarbejdet, og det var ikke spørgsmålet om kontrol på selve grænsen. Jeg ved godt, det var det for modstanderne, men det var, fordi det var et godt psykologisk argument at have.

Tom Behnke (FRI):

Det var ikke bare et godt psykologisk argument, det var sandheden, og sandheden kommer jo frem nu. Vi kan huske tilbage, at den daværende justitsminister, Bjørn Westh, så vidt jeg husker, jo også på møder ude i landet bedyrede, at det ikke var rigtigt, at det fremover ville blive sådan, at tilfældige borgere ville blive stoppet på tilfældige steder rundt i landet i deres køretøjer og blive kontrolleret. Det bedyrede man dengang, og vi sagde: Det passer ikke. Og nu kommer sandheden også frem.

Men man skal jo holde fast i, at vi i Frihed 2000, dengang kaldet Fremskridtspartiet, var helt enige i, at vi selvfølgelig skal have det internationale samarbejde om bekæmpelse af den grænseoverskridende kriminalitet. Så langt var vi jo enige.

Dér, hvor uenigheden opstod, det var: Betyder det så, at vi nødvendigvis skal fjerne grænsekontrollen? Ja eller nej. Vi sagde: Nej, det behøver det ikke at betyde. Vi kan godt få en undtagelsesbestemmelse ind i Schengenkonventionen, således at vi må opretholde vores grænsekontrol. Det kunne vi have fået, og det

ville vi have fået, hvis vi havde bedt om det, men det ville man ikke, for man ville have grænserne væk som et symbol på, at nu var vi med i samarbejdet. Det havde man ikke behøvet, men man gjorde det.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Ja, der har jo manifesteret sig nogle forskellige flertal sådan lidt på kryds og tværs, og der har været forskellige røster fremme om, hvorvidt man kunne dele lovforslaget op.

Jeg vil nu godt holde fast ved, at der er en sammenhæng og fornuft i, at det her er ét lovforslag. Det hænger sammen med, at det er ændringer af udlændingeloven. Når vi har ting samlet i én samlet lov, så er der også en logik i, at ændringerne kommer samlet i ét lovforslag. Der har jo også tit lydt knubbede ord fra Folketingets Præsidium om, at der er for mange lovforslag, at vi skal bestræbe os på at have færre lovforslag.

Men der var bred enighed om, at ideen om at øge straffen for at beskæftige illegale indvandrere er fornuftig og god, og det er jo positivt, at man er enig om at forhindre den trafik.

Når man ser på forslaget om opfølgning på Schengen, har jeg nogle, synes jeg, meget vigtige korrektioner, for der er flere af ordførerne, der har misforstået den bestemmelse. Jeg mener for det første ikke, det er rigtigt, som hr. Tom Behnke siger, at det er i modstrid med det, tidligere ministre har sagt, for det, der jo hele tiden har været diskuteret – det har også været påpeget af det flertal, der gik ind for tilslutning til Schengen – var, at det skulle kunne komme på tale så at øve kontrol inde i landet. Det ene ved det forslag her er, at den beføjelse nu bliver præciseret. Og det, der så er særlig vigtigt, er, at der aldeles ikke er nogen beføjelse til at ransage bilers bagagerum eller ransage biler. Det, der er det særlige her, er lige præcis, at det bliver tydeliggjort, at det er de almindelige regler i retsplejeloven, der gælder.

Så hvis der her er noget i forhold til den debat, der tidligere har været om det spørgsmål, så er det, at det nu bliver tydeliggjort, at det her ikke kan kædes sammen med, at politiet blot må stoppe biler og begynde at ransage dem. Der skal være en begrundet mistanke fuldstændig som i retsplejeloven, med direkte henvisning til retsplejeloven, for at man har lov til at ransage en bil. Det er faktisk en meget, meget vigtig præcisering af, hvad politiets beføjelser er.

Når det gælder muligheden for at ekspropriere, har der jo ikke været den store begejstring for den bestemmelse. Altså jeg synes, at det typisk er sådan en bestemmelse, hvor reaktionerne kommer ud af proportioner. Det er jo også betegnende, som flere ordførere har anført, at det er en bestemmelse nøjagtig magen til eller måske endda lidt strammere end den, der er i Kosovonøddoven, sådan at det er en videreførelse af den bestemmelse.

Og som jeg synes fru Elisabeth Arnold meget rigtigt siger, er det jo også en uskik, hvis vi skal til at lave en nødlov, hver gang der kommer en større gruppe flygtninge til vores land, fordi der sker en ulykkelig hændelse, der betyder, at folk bliver forfulgt og fordrevet et eller andet sted i verden. Altså de mennesker, der kommer og søger asyl her, er jo faktisk folk i nød, og så mener jeg også, man skal være varsom med at begynde at tale om, at vi skal lave nødlove i alle mulige forskellige situationer.

Som hr. Frank Aaen også sagde, drejer det her sig jo om, at man ikke skal bruge den situation til at skrue priserne op i et helt uhørt leje og på den måde presse penge ud af skatteyderne.

Men jeg har sagt, og det mener jeg helt bestemt stadig væk, at der er da selvfølgelig ikke nogen, der ønsker at foretage ekspropriationer. Derfor er det her et udspil, hvor man siger: Jamen vi har et problem, vi har et problem med at sikre, at der er adgang til bygninger til at huse asylansøgere. Og det er altså ikke boliger, vi taler om, som nogle har sagt. Det er bygninger til midlertidigt ophold, mens man får sin ansøgning om asyl behandlet. Og jeg er helt med på, at vi diskuterer: Jamen altså, hvad kan man ellers gøre for at løse det problem?

Jeg oplever også allerede, at bare det, at det er blevet sat til debat, har medført reaktioner ude i landet fra borgmestre, socialdemokrater, Venstreborgmestre, SF-borgmestre, der siger: Selvfølgelig er det her et fælles problem, der skal løses, og selvfølgelig er vi nødt til at være opmærksomme på det, hvis vi har bygninger, der kan bruges, og så se, om vi ikke kan lave en frivillig aftale. Men det nytter jo ikke noget, hvis vi ikke kan få de frivillige aftaler; så er vi jo nødt til at diskutere her i Folketinget: Hvad gør vi så? Og det her er så en anledning til at gøre det.

Og jeg mener, det er vigtigt at holde fast i, at det er en særbestemmelse, og at den – netop også som andre ordførere har sagt – ikke har

været brugt i den form, den har haft i Kosovo-nødloven. Men nu har vi fået det faktum, at vi har problemer med at skaffe tilstrækkelig centerplads, at vi har et akut problem, fordi mange af de plejeaftaler, vi har, er udløbet. Jeg håber så på, at vi i udvalget kan diskutere, hvad vi gør ved det problem.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg forstår ikke ministerens bagatellisering af de retspolitiske problemer i dette lovforslag, men det er ikke så meget det, jeg vil spørge til.

Jeg vil gerne høre ministerens svar på dette spørgsmål: Hvorfor kommer dette forslag nu? Hvilke ændringer er der sket, siden tilslutning til Schengen blev vedtaget i 1997? Jeg ved godt, loven forventes at træde i kraft næste år, men det ændrer jo ikke ved, at hele problemkomplekset var klarlagt, da vi diskuterede Schengentilslutningen i 1997. Hvorfor kommer forslaget så nu?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Der er to ting, jeg vil spørge ministeren om på baggrund af ministerens tale for lidt siden.

Det ene er, at jeg hørte ministeren sige, at der skulle være en konkret mistanke for at kunne standse køretøjer efter denne nye regel i loven. Ministeren må jo stå bag lovforslaget, men her står der, at det ikke er nødvendigt med en konkret mistanke, så uanset om der er en konkret mistanke eller ej, kan man altså gøre det. Det står flere steder i fremsættelsen, og det står også i selve bemærkningerne til lovforslaget.

Så vil jeg godt spørge ministeren – for det synes jeg ikke rigtig i fik svar på – om det er korrekt, som ministeren sagde til Berlingske Tidende den 6. april, at det er et debatoplæg, som vi kan diskutere.

Og vil regeringen tage afsnittet om ekspropriation ud eller ej? Det synes jeg også vi kan forvente at få et svar på her i dag, for når vi har en førstebehandling af forslaget, er det vel for at få svar på kritikken af den del af det. Så jeg vil godt spørge ministeren: Er det et debatoplæg, eller er det et lovforslag?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg synes ikke, ministeren tager den nytænkning, der ligger i forslaget, om, at politiet uden nogen som helst hjemmel i hverken bemærk-

ninger eller andet får ret til at standse biler, alvorligt nok.

Det er fuldstændig rigtigt, som ministeren siger, at den konkrete adgang til at åbne lukkede rum skal være i overensstemmelse med ransagningsbestemmelserne i retsplejeloven. Men at der ikke er noget som helst oplæg til afgrænsning af, hvad det er for nogle biler, og hvad det er for nogle førere, politiet fremover skal standse med henblik på at undersøge, om man transporterer illegale folk, synes jeg simpelt hen er en retspolitisk nyskabelse, som den tidligere justitsminister, Bjørn Westh, afviste ville komme.

Så siger ministeren, at den argumentation, vi andre kommer med, bare er overdrevet. Jeg synes simpelt hen, indenrigsministeren burde tage en snak med justitsministeren om, hvorvidt det er den vej, vi skal gå rent retspolitisk, blot på grund af Schengenkonventionen, og om ministeren vil være med til, i hvert fald som minimum, at lave nogle afgrænsninger, så politiet ikke bare får fuldstændig frit spil. Vi kender jo den undersøgelse fra Glostrup Politi, hvoraf det helt klart fremgår, hvad det er for en type førere, man går efter, og jeg synes, det er helt uacceptabelt, at ministeren ikke tager det alvorligt.

(Kort bemærkning).

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Til hr. Peter Skaarup: Jeg sagde faktisk, at der skulle en begrundet mistanke, en særlig mistanke, til for at få lov til at ransage en bil. Det er rigtigt, som fru Anne Baastrup siger, at lovforslaget lægger op til en mulighed for at stoppe biler, men begrundelsen for at fremsætte lovforslaget – det er så også svar til hr. Frank Aaen – er sådan set at præcisere, at politiet ikke har nogen beføjelser til at ransage en bil ud over dem, der ligger i retsplejelovens bestemmelser.

Samtidig har der heller ikke været nogen tilstrækkelig klar lovhjemmel med hensyn til spørgsmålet om muligheden for at stoppe en bil, og derfor kan man sige, at det var der heller ikke klare regler for på det tidspunkt, hvor Schengen blev vedtaget. Men det vigtigste har været koblingen til at understrege, at der ikke er nogen adgang til at ransage en bil ud over den, der findes i retsplejeloven, og det er faktisk en meget vigtig præcisering i forbindelse med den debat, der var på det tidspunkt, hvor vi diskuterede Schengen.

Med hensyn til ekspropriationsbestemmelsen vil jeg sige til hr. Peter Skaarup: Lovforslaget er et debatoplæg, og det er lovforslag jo som regel.

Men det, jeg sagde før, var jo lige præcis, at det har været med til at sætte fokus på det problem, vi har med at få grunde til og bygninger til asylcentre, uden at det betyder opskruede priser, og som jeg også sagde ved fremsættelsen af lovforslaget: Lad os prøve at tage en diskussion om det problem.

Jeg har selvfølgelig hørt, at der ikke er nogen vild begejstring blandt Folketingets partier for den bestemmelse, og det indgår selvfølgelig i mine overvejelser. Men man har jo netop en udvalgsbehandling mellem første- og andenbehandlingen her i salen for at diskutere løsninger på de problemer, der også bliver taget op i lovforslaget, og lad os nu lige gøre det først – altså tage debatten og så se, hvilken skæbne forslaget får på lidt længere sigt.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Indenrigsministeren nævnte, at Præsidiets ikke gerne ser for mange lovforslag, og det er da rigtigt, at vi ikke vil have flere lovforslag end nødvendigt, ligesom vi også sætter pris på lovkvalitet. Men vi har aldrig lagt op til, at man skulle samle mange forskellige ting i én lov for at undgå det, og det vil jeg gerne helt klart tilkendegive fra Præsidiets side. Tværtimod ønsker vi en så klar lovgivning som muligt og en så forenklet lovgivning som muligt, så befolkningen lettere kan finde rundt i den.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Med formandens tilladelse vil jeg starte med at erklære mig helt enig i hr. Groves betragtninger.

Så vil jeg sige til ministeren, som siger, at politiet først nu er blevet opmærksomt på, at det har brug for at kunne stoppe biler helt vilkårligt på vejene: Den køber jeg altså ikke! Når det var en så central del af diskussionen i 1997, er det selvfølgelig ikke noget, man lige er kommet i tanker om. Det er noget, man har fundet det mest oportunt at vente lidt med, og jeg kan i hvert fald sige til ministeren, at der kommer et skriftligt spørgsmål om netop det punkt for at få afklaret, hvorfor man har gået og puslet med den del af forslaget i så lang tid.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Sagen er i al sin enkelhed den, at det problem blev diskuteret grundigt dengang. Jeg ved ikke,

om det var her i Folketingssalen, men det skete mange andre steder og også med den tidligere justitsminister i debatten om Schengenkonventionen, og politiet var meget nervøst for den bestemmelse. Men ikke desto mindre tror indenrigsministeren nu, at det er noget, man selvfølgelig vidste var nødvendigt.

Politiet har ikke fået nogen som helst retningslinjer for, hvordan den bestemmelse skal forvaltes, og det kommer til at betyde, at samtlige unge mennesker med sort hår kan blive standset efter den bestemmelse. Jeg synes, det er uacceptabelt og uforståeligt, at indenrigsministeren ikke vil forstå, at det er en bestemmelse, som man virkelig skal overveje grundigt.

I øvrigt er det ikke korrekt, at man ikke tidligere har diskuteret hele dette spørgsmål. Da vi oprindeligt startede denne indfasning gradvis, var det kun toldfolkene, der havde ret til at ransage på grænsen. Så lavede vi det om, og på det tidspunkt rejste vi også spørgsmålet. Politifolk i Århus har rent faktisk spurgt den tidligere justitsminister om det, og han sagde, at der ikke var nogen problemer, og at det aldrig nogen sinde ville komme på tale, men nu ligger det altså her.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil også takke hr. Henning Grove for den præcisering, for jeg mener heller aldrig, man har hørt, at Præsidiets skulle ønske, at tre, måske fire, så vidt forskellige forslag skulle lægges sammen i ét forslag. Jeg mener, det meget vel burde blive resultatet, at man lavede tre forskellige forslag, måske fire forskellige forslag, for det er så vigtige og så komplicerede ting, at Folketinget har krav på en seriøs behandling af alle tre eller fire forslag.

Så vil jeg sige til indenrigsministeren om kontrollen af biler: Der står i forslagets bemærkninger, at man ikke bare kan stoppe, men også kontrollere biler. Der er nogle ord om ransagning, som man kan diskutere, men at kontrollere er langt hen ad vejen noget, som vi ikke kan acceptere, og som vi synes skulle ske ved grænsen, hvis overhovedet nogen steder. Det ville være bedst og billigst, at man ét sted i landet havde den kontrol.

Afslutningsvis vil jeg sige til ministeren, at ministeren sagde selv til Radioavisen den 5. april: Vi har et reelt problem med manglende boliger, men jeg tror ikke, det kan løses ved at ekspropriere. Ministeren er altså sådan set selv

enig i, at ekspropriation er en dårlig ting, så hvorfor ikke bare opgive det og lade os få den melding i dag? Det synes jeg ville være rimeligt.

(Kort bemærkning).

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg har læst debatten og har set, hvad mine forgængere har sagt, og det er altså ikke sådan, at der ikke har været en debat om, at det kan blive nødvendigt at stoppe biler. Men jeg har forstået mine forgængere sådan, at der ikke var usikkerhed om lovgrundlaget, og jeg mener, at lovforslaget her faktisk er en forbedring, fordi det sikrer, at man ikke kan blive stoppet og ransaget. Men selvfølgelig ved jeg da, at det er en meget alvorlig og meget vigtig diskussion, og jeg føler bestemt ikke, at jeg ser let på den. Jeg er helt med på, at spektret skal endevendes, så bestemmelsen ikke kan misbruges i retning af det, fru Anne Baastrup frygter.

Og til hr. Peter Skaarup vil jeg sige: Lad os tage vendingen i udvalget og så lige se, hvad der sker.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg har spurgt mange gange nu, og jeg kan forstå, at man ikke kan få et klart svar på, om der skal ske ekspropriation eller ej. Men må jeg ikke godt minde om, at Folketinget kun har ca. 20 arbejdsdage tilbage, og vi sidder her med tre-fire meget komplicerede forslag, der er lagt sammen i ét lovforslag, og derfor synes jeg, det vil være rigtigt, at ministeren giver tilsagn om, at hvis der skal ske en behandling af sagerne, deler man for det første forslaget op og lover for det andet Folketinget, at man ikke ønsker at færdigbehandle forslagene inden Folketingets sommerferie, fordi det er så kompliceret stof, og fordi der er en så kort periode, indtil Folketinget går på sommerferie, at det vil være umuligt at færdigbehandle dem.

Det er altså min opfattelse, og jeg kan høre, at flere andre ordførere også er skeptiske over for, om man kan færdigbehandle forslagene, når Folketinget har så få arbejdsdage tilbage. Kan vi dog ikke få det tilsagn, at lovgivningen gennemføres efter Folketingets sommerferie?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil godt sige til ministeren i forlængelse af det, hr. Peter Skaarup lige sagde, at Det Konservative Folkeparti synes ikke, at lovforslaget

er specielt kompliceret. I sammenligning med andre af de ting, vi indimellem behandler i Retsudvalget, er det såmænd let og nemt overskueligt, og derfor står jeg ved det tilsagn, jeg gav for en times tid siden. Det Konservative Folkeparti – og jeg er næsten sikker på, at jeg også taler på Venstres vegne – kan godt færdigbehandle lovforslaget i løbet af nogle få uger, hvis ministeren bare tager paragraffen om ekspropriation ud. Så er vi klar til en hurtig behandling og en hurtig vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg skal blot på Venstres vegne erklære mig fuldstændig enig i den sidste bemærkning.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 123:

Forslag til folketingsbeslutning om loft over den kommunale grundskyld på produktionsjord.

Af Henning Grove (KF), Christian Mejdahl (V), Christian H. Hansen (DF), Annie Lunde Hansen (CD), Ole M. Nielsen (KRF) og Thorkild B. Fransgaard (FRI).

(Fremsat 21/3 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Dette beslutningsforslag drejer sig om loftet på 8 promille over den kommunale grundskyld af produktionsjord, som blev indført ved en ændring af den kommunale ejendomsskattelov i